

Ibrica Jusic

O Da Li Cemo

O da li cemo opet biti toliko bliski
i tako puni sunca i topli, svoji, lijepi
i hocemo li putem bogati sutnjom ici
hoce li srca ruza krv narancastu liti
I hocemo li tako od istog sunca slijepi
ici polako sami i na kraj sebe stici
o da li cemo opet u oku tajnu kriti
i tako puni drugih ponovo svoji biti
O da li cemo znati protumaciti dlan lista
i da li cemo opet na isti kamen sjesti
i hoce li se korak raspoznati u mraku
hoce li ptice htjeti poludjeti u zraku
Hoce li pasti usta na usta ona ista
i hoce li se tijela u jedan korijen splesti
i da li cemo tako daleki jedne noci
pusti i sami biti, o da li cemo moci
O hocemo li istim imenima gradove zvati
i da li ce nam proljece u isto biti doba
hocemo li ikad pod isto stablo stati
o hoce li nam nebo bit tavan, polje, soba
A sve bogatstvo grana koje nad vodom cvati
o hocemo li piti sve sto smo nekad pili
o da li cemo znati da smo se jednom sreli
o da li cemo biti, o da li smo i bili
O hocemo li biti jednako tako cisti
jednako tako jaki, jednako tako pusti
i hocemo li opet govoriti rijeci prave
o hocemo li biti jednako tako zivi
I hocemo li shvatiti sto pricaju nam trave
o hocemo li biti ponovo oni isti
i hocemo li znati sve sto smo nekad znali

o da li cemo opet necemu biti krivi
I dobar porod biti o da li cemo, da li
o hocemo li znati visinu gdje smo pali